

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen
(Oud-Katholieke parochie voor
Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 28-2-2026 No. 150

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Herderlijk schrijven van de bisschoppen voor de Vastentijd
3. Vastenactie 2026: project Egypte
4. Wie zijn de *Deir Banat Maryam*?
5. Diocesane livestreamvieringen
6. Hoe wij vieren
7. Thuiscollecte
8. Veilige kerk
9. Agenda
10. Contact

Eerstkomende viering

**Zondag 1 maart – tweede zondag van de Veertigdagentijd,
10.30uur eucharistieviering**

1. Van de pastoor

Op zondag 1 maart staat in de evangelielezing de transfiguratie, de *gedaanteverandering van Jezus* op de berg centraal.

Gezang 615 is bij dit evangelieverhaal geschreven door de dichter Gabriël Smit (1910-1982). Hij schreef geen berijming van die tekst, maar een meditatie over het lijden van Christus in het licht van de opstanding.

*Gij zijt in glans verschenen,
verschenen voor altijd.
Hoe ook in dood verdwenen,
ons straalt uw heerlijkheid.
Hoe bitter ook de pijnen
door ons U aangedaan,
Gij blijft in glans verschijnen,
ziet ons in glorie aan.*

*Uw marteling, uw lijden,
in aller wereld nood,
uw kruisgang door de tijden,
uw dagelijkse dood,
het straalt voor onze ogen,
het glanst uit alle pijn,
aan haat en hoon onttoegen,
blijft Gij onze glorie zijn.*

*Gij zijt in glans verschenen
verschenen voor altijd.
Gij wilt uw kruis ons lenen,
als licht van eeuwigheid.
Geen ondergang kan dreigen,
of heerlijk rijst uw beeld
en doet ons mee ontstijgen
in glans die alles heelt.*

De verbeelding van dit verhaal die u hieronder ziet, is een icoon uit de Koptische Kerk, de orthodoxe kerk van Egypte. Ik heb voor een icoon uit deze kerk gekozen, omdat de Vastenactie 2026 is bestemd voor een project van een koptische vrouwenorde, de dochters van de H. Maria.

Tweede collecte in de vasten

Vanaf Aswoensdag is de tweede collecte gedurende de Vasten bestemd voor een aantal projecten van de *Daughters of Saint Mary* in Egypte. Over deze projecten kunt u hieronder meer lezen.

Al eerder heeft de Missie Sint Paulus projecten van deze zusters gesteund. Mijn beeld van Koptische nonnen is dat ze een leven van gebed en onthouding achter de kloostermuren leiden en ik had me daarom al eens afgevraagd wat voor nonnen zij nu precies zijn. Dankzij internet kwam ik daar achter en zij blijken een boeiende nieuwe variant van het kloosterwezen te vormen. Dat wil ik graag met u delen en ik heb daarom een vertaling van wat ik vond over deze zusters – of beter diaconessen – toegevoegd.

Eucharistieviering in Wagenborgen, 22 februari

Zoals u in de vorige parochiebrief kon lezen vierden we op zondag 22 februari samen met de PKN gemeente Eems-Dollard in de Petruskerk te Wagenborgens de eucharistie. Als christenen van twee verschillende tradities mochten we aan het begin van de veertigdagen op weg naar het Paasfeest in deze viering onze eenheid in de ene Heer Jezus Christus ervaren.

Zoals Victor Schmidt dat bij bijzondere vieringen vaker doet, maakte hij – zoals hijzelf zegt – op discrete wijze een paar foto's van de dienst.

Eén daarvan ziet u hieronder.

Naast misdienaar Gabrielle ziet u de cantores Anne Koopmans en Eddy Ufkes.

Leerhuisavonden

De eerste van de vijf *Leerhuisavonden in de Veertigdagentijd* over de geschiedenis, de geloofsleer (in het bijzonder de sacramenten) en de liturgie van de Oud-Katholieke Kerk is afgelopen week gehouden. De eerste avond had met als titel “De Oud-Katholieke Kerk: waar komt ze vandaan?” een historisch inslag. Maar de vragen die gesteld werden, maakten ook de betekenis van de geschiedenis voor ons kerk-zijn en manier van geloven in 2026 duidelijk.

De avond werd besloten met het zingen van de *completen*.

De avonden worden gehouden in de gemeentenzaal en beginnen om 19.30 uur, we eindigen om 21.15 waarna we in de kerk de *completen* zingen.

De volgende *data* zijn:

5 maart – korte inleiding op de zeven sacramenten

12 maart - de orde van de eucharistie

19 maart - de liturgie van de Goede Week (Palmzondag t.m. Goede Vrijdag)

26 maart – de liturgie van de Paaswake en de Paasweek

Iedereen kan zich – ook incidenteel- bij deze avonden aansluiten, maar het zou fijn zijn als deelnemers zich van tevoren even bij mij melden, i.v.m. tekstmateriaal dat ik ter beschikking wil stellen.

Bezoek aan Altkatholieche Gemeinde in Wilhelmshaven?

De Altkatholieche Gemeinde in Wilhelmshaven is vorig jaar november naar een andere kerkplek - de evangelische Johannes-Kirche in die stad - verhuisd. Al een paar maal heeft deze oud-katholieke "buurparochie" ons op een zondagmorgen in Groningen bezocht, samen met ons gevierd en ons bij de lunch verrast met de door hun meegebrachte salades en "Kuchen". Zij hebben ons uitgenodigd op zaterdag 4 juli 2026 hen op hun nieuwe kerkplek te komen bezoeken.

Het idee is om met een brunch te beginnen, daarna een bezoek te brengen aan een kleine botanische tuin in de buurt, om 17 uur de eucharistie te vieren en die te laten volgen door een hapje en een drankje.

Als kerkbestuur gaan we inventariseren wie van u mee wil en hoe op de beste manier voor gezamenlijk vervoer te zorgen. Wordt vervolgd.

In het kerkbestuur hebben we ook een paar andere data vastgelegd, die ziet u in de agenda aan het einde van de parochiebrief. Over de bijbehorende activiteiten wordt u in komende parochiebrieven ingelicht.

Personalia

Berthe Sanders uit Assen heeft na haar geslaagde heupoperatie een tweetal nachten in het ziekenhuis doorgebracht. Zij is nu al weer bijna twee weken thuis, waar zij verder revalideert.

Op dezelfde dag dat Berthe werd geopereerd, moest Joanna Paszkiewicz- Jägers uit Groningen met hartklachten in het Martini-ziekenhuis worden opgenomen. Ook zij is intussen weer thuis om verder te herstellen.

Beiden alle goeds gewenst en we hopen jullie spoedig weer in de vieringen te ontmoeten.

Een hartelijke groet voor u allen,
Wietse van der Velde, pastoor

2. Herderlijk schrijven van de bisschoppen van de Oud-Katholieke Kerk van Nederland bij het begin van de Veertigdagentijd 2026

Oefenruimte

Zusters en broeders, de genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen!

1. Tijd van onrust, tijd van genade

Vanaf Aswoensdag ontvangen we een oefenruimte die veertig dagen duurt, op weg naar Pasen. Als teken dat we deze tijd van genade bewust willen beginnen, ontvangen we as op ons hoofd.

In die tijd van genade nemen we afstand van de onrust die op veel terreinen in ons leven merkbaar is. Er is grote spanning in de internationale verhoudingen, binnen samenlevingen, en daarmee soms ook in ons eigen dagelijks leven: de onrust in ons hoofd, de gesprekken die verharden, de zorgen die blijven hangen, soms het ongemakkelijke zwijgen in onze huiskamers. Deze onrust dragen we met ons mee wanneer we deze tijd van genade binnengaan.

De Raad voor Volksgezondheid en Samenleving waarschuwde enkele maanden geleden in een alarmerend rapport dat prestatiedruk en doorgeschoten individualisme de mentale gezondheid van jong en oud in ons land bedreigen. Een cultuurverandering zou nodig zijn om voorbij de hypernerveuze samenleving te komen. Een cultuur waarin het tempo vertraagt en verbinding met elkaar weer meer centraal staat. Waar kunnen we beginnen om die verbinding opnieuw te vinden?

Een begin kan gemaakt worden door allereerst zelf stil te worden. Dat klinkt gemakkelijk, maar ironisch genoeg kan het ons moeite kosten om rust in de agenda te plannen – dat vergt een activiteit op zich! Vinden we dan misschien rust door ‘er even lekker tussenuit te gaan’? Als deze westerse vakantieslogan onze vastentijd zou weergeven, zou het ons misschien therapeutisch wat rust kunnen geven. Maar doet het recht aan het eigene van die tijd van genade, aan datgene waarnaar we werkelijk op zoek zijn?

Rust vind je in de traditie van de kerk niet door even de boel de boel te laten, maar in een leven dat zich laat herordenen. Een leven dat, bijbels gesproken, waarachtig is, of modern gezegd: authentiek, als je een mens uit één stuk bent, als wie je zegt te zijn klopt met wat je zegt, wat je doet, en wat je van binnen beweegt. Om dat te oefenen wordt ons de Veertigdagentijd aangereikt.

2. De weg naar binnen – aandacht en gebed

De Veertigdagentijd begint met een beweging naar binnen. Jezus nodigt zijn leerlingen uit om te bidden, te vasten en te delen. Zonder vertoon, in het verborgene, waar alleen God ziet. Vanuit die verborgen omgang met God zoeken we ruimte voor ons dagelijkse leven.

De weg naar binnen is als een boswandeling waarbij je langzaamaan open gaat voor wat je omringt: het licht tussen de bomen, het ritme van je adem, de geuren en kleuren van het leven om je heen, het gevoel en geluid van je eigen voetstappen. Je ervaart grond onder je voeten en ruimte om je heen. En ja, soms struikel je over wat je hebt genegeerd, over pijn of schuld die hardnekkig blijft. Daarom is er die bestrooiing met as, een schuldbelijdenis aan het begin van een viering, en ook, als de last zwaarder weegt, het sacrament van de verzoening.

De weg naar binnen geeft je ruimte om te luisteren. Luisteren naar jezelf – naar wat in je leeft aan verlangen, onrust, dankbaarheid of pijn. Luisteren naar wat vaak ongehoord blijft, overstemd door drukte en routine. En luisteren naar God, wiens stem niet samenvalt met onze plannen en voorkeuren, God die in het verborgene is, in de stilte die we moeten aandurven. Dat luisteren is geen ontsnappen aan het leven, maar een ruimte om er niet door opgeslokt te worden.

In de Bijbel is zo'n vertraging nooit stilstand. De woestijn is de plaats waar je opnieuw leert vertrouwen. De sabbat is geen onderbreking van het werk om daarna als loonslaaf weer verder te ploeteren, maar geheiligde tijd waarin God zelf en alles wat Hij heeft geschapen vrijuit ademhaalt, tot rust en voltooiing komt. Jezus zoekt steeds weer de stilte op, niet om aan de wereld te ontsnappen, maar om zich te binnen te brengen hoe Hij zijn weg ten einde toe getrouw kan vervolgen.

3. De weg naar buiten – solidariteit en nabijheid

De weg naar binnen leidt altijd naar het volle leven. Wat ons in de stilte van ons gebed raakt, verdraagt geen onverschilligheid en verdrijft elke vrijblijvendheid. Wie werkelijk leert luisteren, gaat ook anders kijken. Vertraging scherpt het zicht. Ze opent onze ogen voor de ander die naast ons staat, voor wie kwetsbaar is, voor wie of wat over het hoofd wordt gezien.

De vastentijd maakt ons minder vol van onszelf. Minder gevuld met haast, met eigen plannen en zekerheden. Juist daardoor worden we beschikbaar om te delen wat we hebben, hetzij aan tijd, aandacht, zorg en middelen. Om verbinding te zoeken met mensen voor wie het leven zwaar is.

Solidariteit begint waar je je laat raken door de ander, je naaste. Dat is nooit vanzelfsprekend, want het is verleidelijk om weg te kijken. Maar in het besef van je eigen kwetsbaarheid kun je je naaste ervaren als je gelijke. Je hoeft dan niet weg te duiken voor verschillen, voor onvermogen, voor kwetsbaarheid, omdat die ander is zoals jij zelf bent. Dat kan een ongemakkelijk gesprek betekenen, een confrontatie of een stille keuze voor wat juist is – altijd zijn het keuzes die moed vergen en niet altijd worden beloond.

Solidariteit die niet uit stilte geboren wordt, kan uitputtend activisme worden. Gebed dat niet opent naar de ander, blijft onvoltooid en onbeantwoord. Jezus herinnert zijn leerlingen eraan dat barmhartigheid zwaarder weegt dan offerande. De Veertigdagentijd nodigt ons uit om beide samen te oefenen: een geloof dat bidt met open handen, dat leeft met open ogen en schenkt aan de ander wat het zelf heeft ontvangen. Dat is de tijd van genade en welbehagen.

4. De weg van Christus: het unieke van 'samen'

Onze samenleving kenmerkt zich door de nadruk op het individu. Als er een probleem is, heb je dat 3 aan jezelf te wijten en moet je het ook zelf maar fixen. In de tijd van de oefenruimte leren we een andere houding. De veertigdagentijd is geen individuele uitdaging voor elke gelovige, het is een weg waarop we gezamenlijk aansluiten. Vanuit de vierende gemeenschap zijn we persoonlijk en samen op weg, niet omdat we elkaar gekozen hebben, maar omdat Christus ons bijeenhoudt.

Ook dat 'samen' is geen vanzelfsprekendheid. Het vraagt geduld om verschillen te verdragen en verbonden te blijven, juist waar het schuurt. Maar precies daarin wordt zichtbaar wat kerk-zijn betekent: een gemeenschap die niet opgejaagd raakt, maar leeft vanuit vertrouwen — niet in eigen kracht, maar in Jezus Christus, de Heer, die ons samen roept.

In het evangelie ontmoeten we de leerlingen van Jezus niet als perfecte gemeenschap. Rond Jezus staat een kring van leerlingen die elkaar niet altijd begrijpen. Vrouwen en mannen die falen, vragen stellen, weglopen en opnieuw worden aangesproken. Jezus kiest hen niet uit omdat zij sterk of zonder fouten zijn, maar omdat zij bereid zijn zich door Hem te laten vormen en leven vanuit de vergeving. Hij draagt hun onvermogen, vergeeft hun tekort en blijft hen roepen in zijn nabijheid.

De enige grondslag van ons 'samen' is Christus zelf, het centrum van ons samen kerk-zijn. In Hem zien wij elkaar als broers en zussen, met al onze talenten en tekortkomingen. Hij nodigt ons niet uit om alles te beheersen of te volbrengen, maar om ons toe te vertrouwen aan de unieke en levende weg waarop Hij alles beheerst en volbrengt.

In de navolging van Christus durven wij in deze tijd van genade te vertragen, om opnieuw te ontdekken hoe God ons leven ordent en draagt. Juist in het samen oefenen van stilte worden wij gevormd tot mensen die te midden van toenemende internationale spanningen hun plek vinden om aanwezig te zijn en de lofzang gaande te houden. De Veertigdagentijd helpt ons om, vanuit die verstilling, de weg van Christus te gaan, die ons voorgaat door de onrust van alle tijden heen naar de vreugde van Pasen.

Utrecht en Haarlem, gegeven op Aswoensdag, 18 februari 2026

+ Barend Theodoor Wallet, aartsbisschop van Utrecht
+ Dirk Jan Schoon, bisschop van Haarlem.

3. Vastenactie 2026: Egypte

Een kind met een beperking in huis hebben is niet makkelijk. Zeker niet in Egypte waar er veel armoede is en geen uitkeringen zijn. Hoewel de Egyptische samenleving verandert in hun kijk op een beperking is er nog veel schaamte, vooral in afgelegen

dorpen. Eén van de Koptische zusters van de Daughters of St Mary's in Egypte zei ooit: "Wij hebben de kinderen niet uitgekozen, zij hebben ons gekozen. Ze lijden. Ze hebben ons nodig."

De Daughters of St. Mary's proberen een plek te creëren voor mensen met een beperking waar ondanks beperkingen er vriendschappen ontstaan en waar de bewoners acceptatie vinden binnen de groep.

Wat doen de zusters?

Branches of Olives

Een internaat voor kinderen tot 12 jaar. Hier krijgen zij montessorionderwijs en kunnen ze workshops volgen in de kaarsenmakerij en over houtbewerking. Overdag komt een aantal van de kinderen van het Home of Progress hier om te leren lezen en schrijven. En ook zij kunnen kaarsen maken of hout bewerken.

Home of Progress

Biedt huisvesting aan 120 mensen met een beperking, van allerlei leeftijden. Mannen en vrouwen wonen gescheiden maar zijn samen tijdens de activiteiten, zoals muziek, sport en de zorg voor de eenden, konijnen en koeien op een kleine boerderij. Een staf van 35 mensen zorgt voor de bewoners.

De familie van 80% van de bewoners lukt het om een klein deel van de huisvesting, onderwijs en zorg te betalen. De opbrengst van de Vastenactie is hard nodig om de staf van beide locaties te ondersteunen in hun werk. De opbrengst zal gebruikt worden voor de kosten van huisvesting, onderwijs, zorg en activiteiten, en aan inventaris zoals kasten en een wasmachine.

Helpt u ook mee?

U bent van harte uitgenodigd een donatie over te maken voor de Daughters of St. Mary.

U kunt uw bijdrage overmaken naar de *rekening van de parochie*

of rechtstreeks naar: Oud-Katholieke Kerk van Nederland Bank:

NL06 ABNA 0214 190129 o.v.v. Vastenactie 2026 .

Voorbede bij Vastenactie 2026

*Laten we bidden voor iedereen die met een beperking leeft
en voor allen die zorg voor hen dragen,
in het bijzonder voor de Daughters of St. Mary in Egypte
en hun Branches of Olives en Home of Progress huizen,
dat het samenleven met elkaar
en het zorg dragen voor elkaar op deze plekken
mag bijdragen aan een wereld
waarin er plek is voor iedereen*

4. Wie zijn de Dochters van de Heilige Maria?

De Dochters van de Heilige Maria (*Deir Banat Maryam*) is een Koptische gemeenschap van nonnen gevestigd in Beni Suef, Egypte.

Geschiedenis

Bisschop Athanasius stichtte de Dochters van de Heilige Maria tijdens het feest van het Heilige Kruis (19 maart 1965) met de zegen van de toenmalige patriarch van Alexandrië Kyrillos VI, en wijdde de eerste nonen in 1970. In 1974 werd een nieuw gebouw neergezet, waarmee programma's werden opgezet voor armen, ouderen, wezen en mensen met een verstandelijke beperking. Sindsdien heeft de gemeenschap haar activiteiten uitgebreid naar Cairo, Mukattam en Turah. Bisschop Athanasius had de leiding over de nonnen tot zijn dood op 16 november 2000.

Maatschappelijk werk

De Dochters van Sint-Maria voeren verschillende sociale projecten uit als een vorm van *khedma*, wat in een Koptische context "dienstbaarheid als een daad voor God" betekent. Hun diensten omvatten "klinieken en mobiele klinieken, crèches, basisscholen, scholen voor beroepsonderwijs, een ambachtscentrum en projecten voor mensen met een verstandelijke beperking, voor ouderen met een lichamelijke of verstandelijke beperking en voor jonge vrouwen en mannen."

De nonnen richten hun sociale diensten op de kansarme groepen binnen de Egyptische samenleving. Zo zijn hun medische voorzieningen vaak goedkoper dan door de overheid gesubsidieerde voorzieningen en bieden de nonnen betere zorg aan hun patiënten. Bovendien bereiken hun diensten vaak groepen die gemarginaliseerd worden door sociale taboes, zoals kinderen met een verstandelijke beperking die geen adequate zorg kunnen vinden in Beni Suef.

Verschillen met andere Koptische nonnen

Het doel van de Dochters van Sint Maria is om het kloosterleven te beoefenen en tegelijkertijd de Koptische gemeenschap te dienen door armoede en ziekte te bestrijden en sociale rechtvaardigheid te bevorderen. Hun dienst stelt de nonnen in staat om met de wereld buiten het klooster in contact te komen, in tegenstelling tot andere Koptische nonnen, die het grootste deel van hun tijd afgezonderd in kloosters doorbrengen en voor de wereld bidden. Hun kleding is minder beperkend dan die van andere Koptische nonnen, waardoor ze meer bewegingsvrijheid hebben om hun sociale projecten uit te voeren. Hun kleding is grijs in plaats van zwart, om hun deelname aan de “seculiere” wereld te symboliseren.

Hoewel ze nonnen worden genoemd, zijn de Dochters van Sint Maria officieel diaconessen en worden ze meestal ‘*Tasooni*’ genoemd, wat zuster betekent in het Koptisch.

Bron: Wikipedia.

WvdV

5. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een livestreamuitzending om 10.00 uur vanuit de kathedrale kerk te Utrecht verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

6. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. In onze parochie hebben we over manier van vieren in onze parochie het volgende afgesproken:

1. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging “vrede” wensen.
2. De heilige communie wordt in een kring onder twee gedaanten uitgereikt.
De hostie wordt door de priester uitgereikt.
De kelk wordt door een assistent vastgehouden; men kan uit de kelk drinken of de hostie in de wijn dopen.

7. De ‘thuiscollecte’

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *“De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen”*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van ‘thuiscollecte’.

Dan weet de penningmeester wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

8. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

9. Agenda vieringen en overige activiteiten

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2:
vieringen iedere 1^e, 3^e en 5^e zondag van de maand om 10.30 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Eerstkomende vieringen:

1 maart, tweede Zondag van de Veertigdagentijd, eucharistieviering, 10.30 uur

15 maart, vierde Zondag van de Veertigdagentijd, eucharistieviering, 10.30 uur

29 maart, Palmzondag, palmprocessie en eucharistieviering, 10.30 uur.

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2^e en 4^e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

Activiteiten

5, 12, 19 en 26 maart; *Leerhuisavonden*, 19.30 uur

7 juni – *Voorjaarsgemeentevergadering*, na de eucharistieviering

4 juli (zaterdag) - *Bezoek aan de Altkatholieche Gemeinde Wilhelmshaven*

6 september - *(Tiende) verjaardag van Kerkwijding*

4 oktober – *Oogstdienst*

10. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. em. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuuistraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

mail: pastoor@groningen.okkn.nl

secretaris: vacant

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

penningmeester: *vacant*

mail: penningmeester@groningen.okkn.nl

adviseur: dhr. Joop de Wit

